

Szeretet

2023

MÁRCIUS

3. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXIV. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Újbort új tömlőbe (I.) (Lk 5:38)

TARTALOM

- Választókongresszus áprilisban
- Missziókonferencia volt Zilahon
- Meghalt id. Kovács Géza
- „Vigaszom nyomorúságomban”
- Felvételit hirdetnek a teológiára
- Jer és lásd!

„Hogy vagytok?” – kérdeztem pár évvel ezelőtt egy csendes és szorgalmas szilágysági atyámfiatól, aki a gyülekezetünkől vett feleséget és akivel történetesen hazalátogattak. A „Jer és lásd meg!” válasza máig emlékezetes. Talán azért, mert kint a világban a nyilvánosságból való kizárás mind erőteljesebb, és évente újságírók életükkel fizetnek... Vagy az újszövetségi gyönyörű történet kapcsán? A friss tanítvány, Fülöp úgy hirdette meg az igazságot, ahogyan az ellenőrizhető a valóságban.

Jézus Krisztus újbort hozott és az újbor számára új tömlőt készített. Az újbor a Szentlélek hatalmával megszólaló evangélium, az új tömlő pedig az első pünkösdi napján megszületett eklézsia, a keresztyén egyház lett. Az újbor, vagyis az evangélium, Jézus Krisztus személyét és a váltságművét jelenti. Azt a hatalmas jelentőségű jó hírt, hogy Jézus Krisztus, az Isten Fia, valóságos emberi testben jelent meg és magára vállalta, engesztelő áldozatként pedig elszenvetde minden ember összes bűnének büntetését. Feltámadásának ereje, vagyis a Szentlélek által pedig új teremtméssé teszi mindazokat, akik Őt hitben személyes megváltójuknak elfogadják. Nem az emberi teljesítményre építő törvény követelményrendszere immár az üdvösség útja, hanem Isten Jézus Krisztusért ingyen kegyelemből adja azt, és hit által minden ember megragadhatja (Ef 2:4-6).

Az evangéliumnak ez az új bora szétrepesztette a zsidók által a jeruzsálemi templomban és a zsinagógákban gyakorolt ceremóniáiknak és az istentiszteleti rendjüknek a tömlőjét. Az első pünkösdi után megszülető kis házi közösségek özöne és a kegyetlen üldözések közepette is gyorsan növekvő keresztyén testvéri közösségek alakították ki azt az új tömlőt, amelyekben a „kihívottak” gyülekezetei – mint Jézus Krisztus élő Teste – éltek és szervezték meg a közösségi életüknek és az istentiszteleteiknek a jó rendjét, a Szentlélek irányítása szerint. A lényeg pedig a felülről nyert új élet, az „új teremtés” volt, amely nem a törvény előírásainak kényszere alatt, hanem a Lélek által teremtett élet szabadságában és annak ereje által vált hatékonnyá. Krisztus szeretetét sugározva, a gyakorlatban mutatta be a világnak, hogy mit jelent Jézus Krisztus követése. Az ApCsel könyvében és az apostoli levelekben élénk táruló leírások szerint az első század gyülekezetei a kegyelem légkörében, a szentség és a szeretet uralma alatt békességes meleg otthont és védel-

Meghívó a Szövetség X. választókongresszusára

Kedves testvérek az Úr Jézusban!

Isten segítségével a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége választókongresszust tart a **Krasznai Magyar Baptista Gyülekezet** imaházában **2023. április 1-én**, délelőtt 10 órai kezdettel.

Kérjük szeretettel a Szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteket, hogy a kongresszuson a Belső Szabályzat 43. cikkelye alapján képviseltesék magukat. Ez a következőképpen történik: 20-50 tag után 1 képviselő, 51-100 tag után 2 képviselő, 101-150 tag után 3 képviselő, 151-200 tag után 4 képviselő, és ezen felül minden megkezdett 50 tag után még egy-egy képviselő vehet részt a kongresszuson. A 20-nál kisebb taglétszámú gyülekezetek és a leánygyülekezetek az anyagyülekezettel együtt vegyék számításba a tagok számát. Az 50 tag alatti körzetek a lekipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt.

A választókongresszus tervezett **napirendje**:

- **Áhítat**
- **Igehirdetés:** Ian Smith (a North American Baptist Convention sólyomkövéri misszionáriusa)
- **Beszámolók:** elnök, főtitkár, főtitkárhelyettes, ellenőrök
- **Hozzászólások a beszámolókhöz**
- **A szövetségi tisztségviselők megválasztása**
- **A Szövetség új elnökének záróbeszéde**

A választások előkészítése érdekében, a Belső Szabályzat 59. cikkelyének értelmében, sor került a lekipásztorok jelölő gyűlésére. Ez alkalommal – január 17-én Kolozsváron – a következő jelöltek lettek állítva:

Elnökjelöltek: Borzási Pál és Szűcs Sándor;

Főtitkárjelöltek: Rajna Ottó és Szabó László;

Főtitkárhelyettes-jelölt: Albert István Zsolt;

Alelnökjelöltek: Fazakas György, Kiss Lehel, Veress Ernő és János Csaba.

A kongresszusnak jogában áll a jelöléseket módosítani. Imádkozzunk, hogy az Úr áldja meg tanácskozásunkat, és hogy rendeljen alkalmas vezetőket a Szövetség élére!

Testvéri szeretettel az Úr Jézusban,
Borzási Pál főtitkár

met nyújtottak a testvéreknek és hívogató nyitott kaput jelentettek a lelki biztonságot és üdvösséget kereső emberek számára.

A keresztyénség első három évszázada az evangéliumi misszióknak a hatalmas diadalútja volt. A megújuló üldözések nem akadályozták, hanem inkább erőteljesen elősegítették az evangélium győzelmét. A gyülekeztek és a hívők számának a nagyarányú növekedése természetesen magával hozott szükségesszerű változtatásokat a gyülekezetek szervezésében és irányításában, de az alapvető jellegzetességek megmaradtak: a hit és a megtérés önkéntessége, a gyülekezetek belső önállósága és függetlensége, a szentség és a szeretet fegyelme, az istentiszteletek spontán, kötöttségektől mentes szabadsága a Szentlélek uralma alatt.

A jelen: egy új keresztyén korszak kialakulása

A Szentlélek erejében megszólaló evangélium mindig újbor! Ezért minden korban új és új tömlőre – hirdetésének és megélésének új formájára – van szükség. A tömlő: a formák, a stílusok, a módszerek, a liturgia, megkeményednek, megmerevednek, az újbor szétrepeszti őket. A Szentlélek azonban mindig új, friss, korszerű és hatékonyan használható tömlőt ad a kezünkbe. Ha az élő hit látásával felismerjük és alkalmazzuk az új tömlőt, Isten ma is győzelmessé, gyümölcsözővé és maradandóvá teszi az evangélium hatalmát.

Látásom szerint a II. Világháború után, a 20. század második felében Isten a keresztyénségnek egy új korszakát nyitotta meg a világ számára. Ez a korszak a háttérben egy rendkívül fontos, üdvtörténeti jelentőségű eseménnyel kezdődött: 1948-ban megalakult a zsidó állam. Az ótestamentumi próféciaik egész sora szól arról, hogy az idők végén Isten összegyűjti a világot valamennyi országába szétszóródott Izraelt. A világ nagyobbik részének az ellenállása, az arabok dühödt támadásai ellenére a próféciaiknak teljesülnie kell! A fügefá zsendül, amint Jézus mondta a Máté 24:32-ben. Jelzés ez a keresztyénség számára is. Elközelített az a korszak, amikor a Gyülekezetek Ura, Jézus Krisztus elkészíti az Ő Menyasszonyát, „hogy a víz fürdőjével az Ige által megtisztítva megszentelje és így állítja maga elé dicsőségben, hogy ne legyen rajta folt vagy ránc, vagy bármi hasonló, hanem hogy szent és feddhetetlen legyen” (Ef 5:27).

A keresztyénségnek a huszadik század második felében induló paradigmaváltása jelentőségében az első században végbemenő nagy váltáshoz hasonlítható. Akkor a zsidó törvényekhez és az ősrégi hagyományaikhoz való merev ragaszkodás tette alkalmatlanná „a tömlőt” arra, hogy a Jézus Krisztusról és az Ő megváltásáról szóló evangélium új borát befogadja. Ma a negyedik század óta kialakult, és számtalan változásban alakuló, de alapvetően mégis azonos tömlő – vagyis egyházi keret – vált alkalmatlanná arra, hogy a mindig újbornak jelentő evangéliumot hordozza és hatékonyan képviselje a jelenvaló világ felé.

Tanulságos meggondolni, hogy az első század folyamán a zsidóságnak a hagyományokhoz ragaszkodó „tömlője” (vallási gyakorlata) nem szűnt meg azáltal, hogy Jézus Krisztus, majd

az apostolok által Isten meghirdette az Evangélium új borát és a Szentlélek által kiformálta a keresztyénség új tömlőjét. Sőt a zsidóknak elég erejük és eltökéltségük volt arra, hogy a közülük kiinduló keresztyén evangéliumi missziót „az Isten és a törvényük nevében” a lehető legkeményebben üldözzék. Majd, amikor Kr. u. 70-ben és 135-ben bekövetkezett a zsidóság irtóztatós ítélete és szétszórása, továbbra is, mind a mai napig ragaszkodnak a régi tömlőjükhöz, vagyis az ősrégi vallási gyakorlatukhoz. Amint Jézus mondta: „Aki óbort ivott, az nem akar újat, mert ezt mondja: az óbor a jó” (Lk 5:38).

A keresztyénség területén és a keresztyén misszióban a huszadik század második felében kibontakozó paradigmaváltás sem jelenti a régi „tömlő”, vagyis a kialakult egyházi keretek és hagyományok megszűnését. Sőt tanúi lehetünk annak, hogy – nem egyforma mértékben ugyan, de – az egyes egyházak harcosan ragaszkodnak a hagyományos egyházi rendhez, az évszázados istentiszteleti liturgiához, a klasszikus régi egyházi énekekhez és zenei stílushoz, a csecsemők megkereszteléséhez, általában a külső formákban kialakult és megmerevedett egyházi gyakorlatokhoz. Sőt ez a ragaszkodás nemcsak az évezredes, vagy több évszázados hagyományokkal rendelkező népegyházakra jellemző, hanem a 19.-20. században létesült evangéliumi közösségekben is kialakultak már azok a „tömlők”, amelyekben egyes vezetőik az egyház életének egyedül igaz útját látják. Amint tehát a zsidóság régi tömlője nem semmisült meg azáltal, hogy Isten – őket félretéve – új kaput nyitott az egész világ felé az evangélium számára, úgy a régi egyházi „tömlők” is megmaradtak. Ugyanakkor – ha van szemünk a látásra – meg kell látnunk, hogy az evangélium győzelmének egy új útját nyitotta meg Isten. Különösen nagy erőben és győzelmekben látható ez az úgynevezett „harmadik világban”, de jelen van a hagyományosan régi „keresztyén” országokban is.

A kibontakozó új keresztyén korszak jellemzői

Sokat gondolkodtam azon, hogy milyen nevet kellene adni a huszadik század második felétől kibontakozó új keresztyén korszaknak? Vannak, akik **új apostoli korszaknak** nevezik. Talán azért, mert – mintegy a kört bezárva – a keresztyénségnek e világban való helyzete több vonatkozásban visszatért az első századoknak, az apostoli időknek a jellemzőihez. Leginkább talán abban, hogy a keresztyének – mint az első századokban – mindenütt kisebbségben élnek. A volt keresztyén országokban az erőteljes szekularizáció miatt, a harmadik világ országában pedig azért, mert még most él a keresztyén hit győzelmes terjedésének korszakát. Az is jellemző, hogy ezekben az időkben – mint a keresztyén misszió indulásakor is – Isten kiemelt egyes személyeket, akik a Szentlélek hatalmával és kenetével az evangélium erejének és győzelmének hatalmas eszközei (apostolai) voltak világviszonylatban, vagy csak egy-egy országban. Általuk addig soha nem látott nagyságú tömegek mozdultak meg az evangélium hallgatására és tömeges megtérések is történtek szerte a világon. – A keresztyén misszióknak minden időben voltak kiemelkedő áldással munkálkodó eszközei. Az utóbbi 50-60 évben a nagyobb hatások jó-

résben a nagy tömegeket elérő technikáknak is köszönhető. Másrészt a világ népességének gyors növekedése, a hitetlenség, a gonoszság és az erkölcsi romlás eláradása nyomán pedig egyre több a lelki válságba jutó és lelki gyógyulást kereső ember. Ugyanakkor – a tömeges megtérések ellenére – Európa egykor keresztyén népességének egy erős kisebbségét tesz ki azok, akik befogadták Jézus Krisztust a szívükbe, majd megtérés és újjászületés által beépültek a Krisztus Testébe, illetve egy élő helyi gyülekezetbe.

Mások az utóbbi évtizedek keresztyén misszióját értékelve **karizmatikus reformációról** beszélnek. Ebben az időszakban ugyanis tényleg erőteljesen előtérbe kerültek a Szentlélek ajándékai. A minden addiginál nagyobb mértékben démoni kussá vált világunkban, a Szentlélek megnyilvánulásainak is nagyobb erejére és munkájára van szükség! A bennünk lakozó Szentlélek bölcsességére, az erre vonatkozó Igék helyes értelmezésére, és különösen a Szentlélek fegyelmező irányítására van szükségünk ahhoz, hogy – Jézus ígérete szerint – a Lélek elvezessen minket a teljes igazságra (Jn 16:13), megóvjon idegen szellemi erők sodrásától (1Kor 12:2-3). Nyilvánvaló, hogy a győzelmes és gyümölcsöző hívő élet titka: a Szentlélekkel teljes élet! Vagyis a Szentlélek teljes uralma az életünk minden területén. Aki pedig engedelmesen odaszánja testét (Róm 12:1) a Szentlélek uralma alá, azt Ő az ajándékaival teszi késszé és alkalmassá a Krisztus testének, a gyülekezetnek az építésére (1Kor 12:4-11, Ef 4:11). Fontos azonban, hogy a karizmák tényleg az erő, a szeretet és a józság Lelkének uralma és fegyelme alatt maradjanak (2Tim 1:7). (...)

Az evangélium diadalútja a harmadik világban

A II. Világháború végéig Európa országai – különösen Anglia, Franciaország, Hollandia és Belgium – óriási gyarmatbirodalmakkal rendelkeztek Ázsiában és Afrikában. Ázsia jelentős része, Afrika pedig csaknem egészen évszázadokon át a keresztyén európai államok gyarmata volt. A gyarmatokon a hódítókat mindenütt a keresztyén misszionáriusok követték. Így ezekben a gyarmati országokban keresztyén gyülekezetek jöttek létre, vagyis gyökeret vert az Evangélium. Az 1940-es évek végétől kezdve elindult a gyarmatok függetlenségi harca és – mintegy két évtized alatt – a hatvanas évek végéig, csaknem minden ázsiai és afrikai gyarmat kivívta függetlenségét. A legtöbb, volt gyarmatról eltávozott a fehér bőrű, európai misszionáriusok többsége. (Vagy elűzték őket.) De – láss csodát világ! – a függetlenné vált országokban nem szűnt meg az evangéliumi misszió, hanem – leggyakrabban hazai, bennszülött vezetéssel – nagy lendületet vett. Az európai, még inkább az amerikai missziós társaságok nagymértékben támogatták – és támogatják – ugyan a harmadik világ evangéliumi misszióját, de az átütő siker a hazai lelki munkásoknak a gyümölcse. (folytatjuk)

Néhai id. Kovács Géza

Budapest

* Részlet a szerző „Paradigmaváltások a keresztyénség történetében” c. esszéjéből

::: HÍREK, KÖZLEMÉNYEK :::

■ **Felhívás a törökországi földrengés károsultjainak megsegítésére.** Kedves testvérek! Amint már a gyülekezetekben valószínűleg értesültek a testvérek, bátorítjuk a gyülekezeteket, hogy tartsanak *önkéntes gyűjtést a törökországi földrengés károsultjainak megsegítésére* (elsősorban baptista hittestvéreink támogatására, de nem kizárólag). Ezek haltak meg, egész tömbházak omlottak össze, és rengeteg embert kellett kilakoltatni a lakások súlyos károsodása vagy lakhatatlansága miatt. Ennek fényében kérjük szeretettel azokat a gyülekezeteket, akik e kezdeményezést magukévá teszik, hogy az összegyűlt adományt küldjék el a Szövetség bankszámlájára legkésőbb március 15-ig, világosan feltüntetve, hogy az *a törökországi földrengéskárosultak számára való céladomány*. Az összegyűlt támogatás az Európai Baptista Föderáció és a Magyarországi Baptista Szeretetszolgálat közreműködésével lesz továbbítva a rászorulóknak számára. „Tudtokra adjuk pedig, atyámfiai, Istennek azt a kegyelmét, amelyet Macedónia gyülekezeteivel közölt, hogy a nyomorúság sok próbái közt is bőséges az ő öröme és igen nagy szegénységük jószívűségük gazdagságává növekedett. Mert, bizonyosság vagyok rá, erejük szerint, sőt erejük felett is adakoznak” (2Kor 8:1-3).

Testvéri szeretettel az Úr Jézusban,
Borzási Pál főtitkár

■ **Hazatért Törökországból a Baptista Szeretetszolgálat mentőcsapata.** A Baptista Szeretetszolgálat HUBA Rescue24 mentőcsapata befejezte küldetését Törökország Antakya városában. A csapat február 12-én, vasárnap délelőtt érkezett meg a Liszt Ferenc repülőtérre, ahol a családtagok, a kollégák és a sajtó munkatársai mellett a török nagykövetség képviselői virággal és tapssal fogadták őket. Pavelcze László, a kutató-mentő csapat parancsnoka kimerülten, de büszkén bajtársaira arról számolt be, hogy keresőkutyáik 11 élő személyt jeleztek, majd 7 túlélőt önállóan, vagy pedig török segítőikkel együtt emeltek ki, közülük kettőt nagyon rossz állapotuk miatt kellett az egészségügyi csapatnak ellátnia, hogy szállíthatók legyenek. A többi fellelt élő személy kiemelését más-más technika igénybevételével a török hivatásos és önkéntes csoportok végezték el. A csapat tagjai olykor az épületek több szintjét is áttörték, vasat és betont vágtak, hogy a romok közé szorult emberek közelébe juthassanak. Szilágyi Béla, a Baptista Szeretetszolgálat elnöke azt mondta, felemelő volt látni a csoportot együtt dolgozni. A földrengés sok túlélőt nagyon szűk helyekre szorított be, ahol mínusz 7 fokban hidegben kellett kivárniuk, míg a mentőcsapatok elérik őket, miközben naponta 4-5-6 különböző erősségű utórezgés mellett kellett abban reménykedniük, hogy a felettük lévő beton kitart. A baptisták eddig 10 millió forintnyi adományt juttattak el a földrengés károsultjainak, legközelebb pedig hétfőn indul el egy szállítmányuk, ezúttal Szíria felé. (Forrás: baptistasegely.hu)

■ **Az Áhítat-applikáció 2023-as verziója Androidon és iOS-en.** Továbbra is elérhető a *Napi áhítat* mobilapplikáció mind Android, mind iOS rendszeren. Az androidos változatot közel 1400-an használják jelenleg. Az EMABISz vállalta a projekt továbbfejlesztését, és dolgoznak a napi áhítatok hangfelvételének beépítésén az applikációba. Hamarosan a frissített verzió is elérhető lesz a Google Play boltban. A januári elmélkedéseket Zsemlye Alfréd lelkipásztor olvassa fel, és már elérhető a Szövetség weboldalán (rmbgysz.ro).

■ **Hírek a Dumitriu házaspárról.** A Wycliffe Misziónál Pápua Új-Guinea-i kiküldetésében szolgáló Dumitriu házaspár hosszabb hazautazásra készül

Romániába. Az elmúlt időszakban meghalt Mihai testvér nagymamája, miközben édesanyja is betegséggel küzd. Imádkozzunk testvéreink utazásáért, valamint azért, hogy találjanak megfelelő nagyváradi albérletet itthoni tartózkodásuk idejére!

■ **2023. november 19-én a magyarországi baptista egyház evangelizációt tart a Pap László arénában,**

ahol Will Graham testvér, Billy Graham unokája hirdet majd igét. Az alkalom illeszkedik a *Baptista500* eseménysorozatába. Ezzel kapcsolatosan tartott megbeszélést az MBE elnöksége és a szervezőbizottság, amelyen részt vett Viktor Hamm, a Billy Graham társaság igazgatója is. (Forrás: baptista.hu)

Misszióra motiváló konferencián

vehettünk részt 2023. január 28-án, a zilahi baptista imaházban, a Szövetség szervezésében. Közel 150 résztvevő érkezett szerte az országból és a határon túlról, hogy erőt és bátorságot merítsen a nagy misszió parancs betöltésére a testvéri közösség által.

Az alkalom imaáhitattal kezdődött, amelyet a helyi lelkipásztorok (dr. Vass Gergely és Nagy Ferenc) vezettek. Követendő példaként tekinthettünk a Naámán házána szolgáló kislányra, aki bátran tett vallást hitéről és Isten erejéről. Azért imádkoztunk, hogy lássuk meg mi is Istentől rendelt szolgálati helyünket a nehéz időkben is. A második buzdítás alkalmával a résztvevőknek lehetőségük volt kisebb csoportokban megosztani azokat a missziós területeket, ahol szolgálnak, majd imádkoztak is egymásért.

Szabó László lelkipásztor, kommunikációs alelnök, aki a programot vezette az 1Kor 15:58b mondatával köszöntötte a résztvevőket: „buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.” A fő előadást **Budai Lajos** lelkipásztor, missziói alelnök tartotta az ApCsel 1:4-8 alapján. Testvérünk bemutatta a Szent Lélek szerepét a misszióban ó- és újszövetségi viszonylatban. Az előadás a következő öt kérdésre adott választ:

1. Kicsoda a Szent Lélek a Szentháromságban belül?
2. Hogyan munkálkodott a Szent Lélek az Ószövetségben?
3. Milyen volt a Szent Lélek és az Úr Jézus kapcsolata?
4. Milyen volt a Szent Lélek és a tanítványok kapcsolata?
5. Milyenek azok, akik Szent Lélekkel teljesek?

Néhány gondolatot hadd osszak meg az előadásból a Szent Lélekkel teljes élet következményeiből. A Szent Lélekkel teljes élet mindig Krisztus központú gyülekezetet és gyülekezet központú missziót munkál. A misszióban való megerősödéshez szükségünk van betöltekezni újból és újból a Szent Lélekkel. A Szent Lélektől erőt és hitet kapunk. Megújítja bennünk az örömet. Természetes biztonyságtételt eredményez. Engedelmségre tanít. Lélektől ihletett igehirdetéseket ad. Felkelti bennünk a missziós vágyat. A szolgálathoz szükségünk van a Lélektől jövő kenetre, ami a bölcsességben, a szeretetben és az igazság szeretetében nyilvánul meg.

Az előadás után beszámolók következtek. **Nagy Csaba** ukrain lelkipásztor beszélt az ukrain magyarság és a menekültek helyzetéről, a misszióról és a magyar nyelvű gyülekezetekről. A háború óta minden újra értékelődött bennük. A gyakori áramszünet a „Flintstone család” c. rajzfilmből ismert kőkorszaki életvitelre kellett megtanítsa őket. Nagy kihívás volt számukra a háborús övezetből érkező menekültek befogadása. Bár Kárpátalján még nem voltak robbanások, de a puszkaportól és a dohos pincéktől átitatott ruhákban érkező menekültek magukkal hozták a háború szörnyű, félelmetes voltát. Testvéreink

Budai Lajos, missziói alelnök az ukrain magyar lelkipásztorokkal

nagy hangsúlyt fektetnek a szociális segítségnyújtásra, ami által Krisztus szeretetét próbálják továbbítani. Eddig több mint fél millió adag ételt sikerült már kiosztaniuk.

Nagy-Kasza Dániel szintén Ukrajnából érkezett, és beszámolt arról, hogy milyen örömet jelentett számára, amikor először láthatta valakiben a megtérés örömét. Akkor elhatározta, hogy a misszió fogja odaszentelni az életét. Mint mondta, szomorú volt látni, hogy abból, amit Isten felépített, a háború miatt sok minden összedőlt. Meg kellett tanulják, hogy nem mindig az ésszerű döntések a jók, hanem az, amit hit által hozunk. Testvérünk a Hós 14:8 igeverse alapján kapott bátorítást, hogy Isten az, aki gyümölcsözővé tesz. Testvérünk több évre visszamenően bemutatta, hogyan adott nekik Isten folyamatos növekedést a misszióban, úgy a Beregszászon működő „Második esély misszió”-ban, mint a zápszonyi „Az imádság háza” misszióban. Testvérünk kihangsúlyozta, hogy Isten nem az eredményt nézi, hanem azt, hogy a misszió közben milyen emberekké válunk.

Albu Levente, a Timóteus társaság néven működő erdélyi magyar egyetemi szolgálat teljes idejű munkatársa bemutatta, hogyan próbálják átadni az evangéliumot az erdélyi magyar egyetemistáknak. Több városban is vannak programjaik, elérhetőségeik: Nagyváradon, Kolozsváron, Marosvásárhelyen, Udvarhelyen, Csíkszeredán, Sepsiszentgyörgyön és Aradon. →

→ A világjárvány nemhogy akadályt, sőt inkább újabb lehetőséget hozott az egyetemisták elérésében. Online felületen tartottak előadásokat, amelyeken nagyon sokan részt vettek. Testvérünk arra kérte a jelenlevőket, hogy imádkozzanak azért, hogy folyamatosan tudjanak új kapcsolatokat létesíteni egyetemistákkal, hogy legyen bennük érdeklődés az evangélium iránt és hogy az önkéntesek kapjanak erőt és bátorságot a bizonyágtételre.

Oláh Elemér és felesége 2022. március 22-én költöztek Nagykárolyba gyülekezetplántálás céljából. Testvérünk elmondta, milyen csodálatosan vezette őket az Úr arra, hogy beálljanak ebbe a missziómunkába. Elmondta, hogy nehéz volt idegenként beépülni a város életébe. Minden újonnan alakult kapcsolatukra úgy tekintenek, mint egy lehetőségre az evangélium átadásához. Először háziközösségeket próbáltak indítani, majd szeptembertől lehetőség nyílt arra, hogy egy kávézóban rendszeres istentiszteleteket tartsanak. Nyáron egy angol táborot is sikerült megszervezniük. Az érmihályfalvi gyülekezettel karöltve végzik ezt a szolgálatot és kérik a testvériség további imatámogatását munkájukhoz.

Végül, de nem utolsó sorban **Ian Smith** testvér köszöntötte az egybegyűlteket. Ő az Észak Amerikai Baptista szövetség missziómunkásként költözött egy meghatározott időre családjával együtt Szilágyszentkirályra. Jelenleg ők vették át a Solyomkövári Tábor külképviselését, míg Paul és Tanya Gericke Kanadában tartózkodnak.

Jó volt látni, hogy Isten milyen sokféleképpen munkálkodik ma is közöttünk. A bő négy órás istentisztelet is rövidnek bizonyult arra, hogy mindenki beszámolhasson saját missziói területéről. Az alkalom szeretetvendégséggel zárult, ahol lehetőség volt további beszélgetésekre és közösség gyakorlásra. A missziós konferencián tartott gyűjtés a szövetség missziós alapjába lett átutalva, hogy ezzel is a missziót támogassuk. Imádkozzunk azért, hogy Isten Szent Lelke gyújtson tüzet szíveinkbe, hogy lehessünk neki tanúi szerte e világon! A konferencia teljes felvétele megtekinthető a Zilahi Baptista Gyülekezet YouTube csatornáján.

Nagy Ferencz Ip., Zilah

Felvételi a teológiára

A BTA felvételit hirdet a 2023/2024-es egyetemi évre a következő szakokon:

1) **lelkipásztori szak - alapképzés** (BA- licenciátus diploma). A más igei szolgálatra készülők a **hitoktatói képzési irányt** választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi - és nő tagjai. A képzés időtartama a lelkipásztori szakon 8 félév (ez érvényes a hitoktatói képzési irányra is).

2) **Kántor szak - alapképzés** (BA- licenciátus diploma). Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi - és nő tagjai. A képzés időtartama 6 félév.

3) Szintén a 2023/2024-es egyetemi évre hirdetünk felvételit **mesterképzésre (MA)**, a baptista teológia tagozaton azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai- valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket. A képzés időtartama 4 félév.

4) **A mesterképzésen belül** lehet jelentkezni **zenei specializációra** is. Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi - és nő tagjai, akik rendelkeznek már licenciátus diplomával bármilyen szakterületen.

A képzés minden szakon magyar nyelven történik.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: <http://www.rmbgysz.ro/teologia>

További információk végett érdeklődni lehet a nagyváradai Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál: (e-mail: teologia@rmbgysz.ro (link sends e-mail), tel.: 0735-500 700). **Jelentkezési határidő: 2023. június 30.**

*Giorgiov Adrián, dékán
Fazakas György, oktatásért felelős alelnök*

Id. Kovács Géza lelkipásztor az Úrhoz költözött!

„2023. január 23-án kora délután id. Kovács Géza – mindannyiunk Géza bácsija – 98. életévében megérkezett oda, ahova oly régóta vágyott! Ujjong a menny! Hazaért a vándor!” – írja a baptist.hu, rövid híradásában.

Gyermekei – Géza, Zoltán, Péter és Enikő –, valamint azok családjai (13 unokája és 37 dédunokája) jegyzik gyászjelentését, amelyben ez áll: „Kovács Géza lelkipásztor testvér 2023. január 23-án, életének 98. évében Isten gyönyörű országába költözött. Hálaadó istentiszteletet tartunk édesapánkért a Budafoki Baptista Imaházban (Bp. XXII. ker., Péter-Pál u. 17.) 2023. február 4-én, szombaton du. 2 órakor. Az urnát a család később szűk körben helyezi el. Koszorúmegváltás lehetősége helyszíni adakozással vagy utalással: a Menedék Alapítvány (11722003-20022222 céladomány Fiúotthon bővítésére) vagy MBE (11706016-20213558 megj. KG cigány imaházra).”

A budafoki gyülekezetben megtartott emlékstentiszteleten részt vett Pardi Félix, az erdélyi baptista szövetség elnöke is.

Az eseményről „Búcsúzás egy mindhalálig hű lelki vezetőtől” címmel dr. Mészáros Kálmán is bejegyzést tett közze szociális csatornáján. Mint írja: „Géza bácsi egyik alapítója volt a Magyar Evangéliumi Rádióknak, az Élet Szava Nemzetközi Bibliaiskolának, a Baptista Missziói Főiskolának, és egyháztörténelem tanára volt a Baptista Teológiai Szemináriumnak, valamint főigazgató helyettesként is szolgált egy időben a Baptista Teológiai Akadémián. Soli Deo Gloria!”

Id. Kovács Géza sokrétű magyarországi szolgálatán kívül szoros barátságot ápolt néhai id. Veress Ernő lelkipásztorral, az erdélyi szövetség újraalapítójával, ahogy sok más erdélyi lelkipásztorral is, és gyakran szolgált igehirdetéssel az erdélyi gyülekezetekben. Szerette a mi vidékeinket és értékelte az itt tapasztalható lelkiséget. Ahogy Pardi Félix szövetségi elnök írja Budafokon elmondott megemlékezésében: „Hálások vagyunk az Úrnak Géza bácsi példás életéért, nem kevésbé az ő Erdély-

ben végzett lelki szolgálatáért, amivel gazdagította az erdélyi baptista gyülekezeteket az évek során. Külön szeretném átadni a Zilahai Baptista Gyülekezet részvétnyilvánítását és hálás köszönetét Géza bácsi gazdag és áldott szolgálataiért, amelyeket Zilahon végzett, mindig jókedvvel és örömmel. Az erdélyi gyülekezetek nagyrésze a századfordulókra alakult, az 1900-as évek körül. Jól is ment minden, volt áldás évtizedekig, de mire elértek az 1950-es évek, szomorú hanyatlásnak indultak a gyülekezetek. Idősebb lelki testvérek azt mondogatták: a baptista mozgalom a halálos ágyára került. Cserepka testvér is kezdte mondani, hogy változásra van szükség. És akkor tájt érkezett Szilágyballára egy alkalommal Kovács Géza bácsi prédikálni. Az Ige, amiből szolgált, a Jákób tusakodását mutatta be. Testvérünk kiemelte Jákób addigi bűnös életét, majd megtérését. A lelki változás és ébredés fontosságáról prédikált, az új élet áldásairól és erejéről. A prédikáció után összefutottak az emberek és ezt mondogatták: »valami ilyen kellene itt is«. Amit ő akkor hirdetett sokak szívében visszhangra talált. És a Jó Isten könyörült, és pár éven belül jött az ébredés. Kovács Géza bácsi a lelki vészharang kongatásának előfutára volt nálunk. Ezért hálások vagyunk! Legyünk mi is ilyen emberek!” (G. G.)

Felhívás húsvéti célgyűjtésre

Szeretettel értesítjük a Szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteket, hogy a húsvéti ünnep alkalmával közös gyűjtést tartunk új imaház építése céljából a pelbárthidai újonnan plántált misszióállomás számára. A támogatások segítségével a Paptamási Baptista Gyülekezet új imaházat épít Pelbárthidán, melyre nézve a testvérek már a megfelelő telket is megkapták a polgármesteri hivatal részéről.

Ennek érdekében kérjük szeretettel a gyülekezeteket, hogy lehetőségük szerint támogassák e célkitűzést. Az önkéntes adományokat a Szövetség bank-számlájára vagy irodájába kérjük szeretettel eljuttatni. „A jókedvű adakozót szereti az Isten” (2Kor 9:7).

Testvéri szeretettel az Úrban,
Borzási Pál főtitkár

Hogyan hívott el Isten a teljes idejű lelki szolgálatra? (II.)

– Pap Márk, III. éves teológiai hallgató
bizonyágtétele

A gyerekek, de a felnőttek közül is sokan szeretünk leülni, és egy puzzle-t kirakni. Időt igényel, odafigyelést, de a kicsi részek pontos helyére kerülése még nem megoldás, hanem ennél sokkal fontosabb az összkép, amely mutatja milyennek kell lennie a végeredménynek. Enélkül szinte lehetetlen megoldani, ugyanis ha nem ismerjük a célt, minden erőfeszítés értelmetlen és hiábavaló időtöltésnek tűnik. Ezzel a gyenge képpel hasonlítható össze életünk, amelyet Isten gyönyörűen alkotott meg. Mivel azonban Isten iránt engedetlenek lettünk, életünket megtörte a bűn, amely Isten ellenségének, a sátánnak munkája. Mindnyájan egy bizonytalan, elképzelhetetlen jövőképpel rendelkezünk mindaddig, amíg nem ismerjük meg az élet Szerzőjének tökéletes akaratát.

Pap Márk-Csaba vagyok, Zilahon születtem 1995-ben, hívó szülők első gyermekeként. Isten kegyelméből kaptam egy fiútestvért ajándékba. Szüleim gondoskodása révén gyülekezetben nevelkedtem fel. Iskolás éveimet Krasznán töltöttem, ezt követően dolgozni kezdtem. Hosszú éveken át azt hittem, hogy életem alkotását ki-gondolhatom, saját elképzeléseim szerint céltudatosan összerakhatom. Nem tartottam magam nagyon bűnösnek, talán nem is ismertem a „bűn” igazi jelentését, annak káros, fertőző, romboló értelmében. Néha még ártatlan állapotomra is hivatkoztam. Szerettem álmodozni, jövőképeket felállítani, de sehogy sem jött ki értelmes dolog, amely beteljesedést hozott volna. A hosszú évek alatt egyre világosabban láttam, hogy mennyire semmi, gyarló, makacs, öntelt, magamnak való vagyok. Állapotom szörnyűségére Isten Igéje, a Biblia, Istennek örök, ihletett kijelentése világított rá. Bár gyülekezetben nőt-

tem fel, és folyton hallottam Isten Igéjét, mégis hosszú idő kellett ahhoz, hogy ne csak hallgatója legyek, hanem megtartója is.

Isten, kegyelméből, elhozta a megvilágosodás idejét, amikor ráébredtem arra, hogy amit én próbálok önmagamtól megoldani, az mind haszontalan, hiszen azt sem tudom, mi a célom. Isten rávilágított arra, hogy minden próbálkozásom hiábavaló, hiszen egyedül Ő ismeri, hogyan tervezett, mire hívott el, hol akar látni, mi a végső célja. Áadtam életemet Istennek teljesen. Ez hozta a legnagyobb megnyugvást, békességet és szépséget egész életemben. 17 éves koromban adtam át életemet teljesen Istennek, s ezt bemerítés által, az emberek előtt is megvallottam. Ezt követően szolgálatba álltam a gyülekezetben. Istennek egy másik munkáját láttam kibontakozni életemben, amikor nyugalanságot éreztem, látva, mennyi ember rohan a kárhozat útján, mintha minden rendben lenne. Isten szolgálatra hívott, ezt éreztem, de nehezen akartam ennek engedelmeskedni, látva az emberek nemtörődömségét a lelkükkel kapcsolatosan. Isten mégis munkálkodott az életemben és az ő békessége hozta a megoldást, amikor elmondhattam: „Legyen meg az Úr akarata” (ApCsel 21:14). A gyülekezeti és szövetségi jóváhagyások megerősítettek abban, hogy valóban Isten készít erre a szolgálatra. Ezt követően kerültem teológus hallgatóként Nagyváradra, hogy felkészüljek Isten országa építésének munkájára.

Istennek tökéletes terve van minden emberrel. Az Úrra kell bíznod életed teljes mértékben. Csodálatos ígéreteink vannak Isten részéről jövőnkre nézve. Földi életünk nincs ugyan elénk tárva, mégis boldog reménység tudni azt, hogy az Isten ujjai által van formálva. „Bizodalmad legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. Minden te útjaidban megismered őt; akkor ő igazgatja a te útjaidat” (Péld 3:5-6).

Pap Márk-Csaba

”

Nem félek a kudarctól. Attól félek, hogy olyan dolgokban leszek sikeren, amelyek nem számítanak. (William Carey)

*Ha egy földi királyért vállalt küldetés megtisztelő, hogyan lehetne szenvedés a mennyei királyért vállalt élet?
(David Livingstone)*

Vigaszm nyomorúságomban (II.)

– Zsolt 119:89-92

(...) 2. Szoros rokonságban áll Isten örökkévaló létének tényével egy másik tény: **az Ő Igéjének változhatatlan volta.** „A Te Igéd szilárdan áll a mennyben!” Ez állítás igazsága amilyen egyszerű, olyan érthető a számotokra. Igéje szilárdan az egekben van rögzítve, és a mennyből van kibocsátva, az Ő dicsőséges kormányzóterméből, és azt nem lehet megváltoztatni a földön, birodalmának e távoli térfelén. Isten Igéje meg nem változhat soha. Ő szilárdította meg.

Isten célja és terve rögzítve lett, s nem ingatag. Ő tudja, mit szándékszik tenni. Ti, meg én gyakran egy bizonyos tervvel kezdünk munkánknak, amitől később kénytelenek vagyunk eltérni, amint meglátunk valamit, ami jobbnak kínálkozik, vagy belátjuk, hogy vágyunk nem elérhető, és meg kell elégednünk kevesebbel. De Isten esetében nem lehet szó látásbeli hibáról, ami igazítást igényelne, és erejében sincs hiány, ami elvonná őt előbbi elhatározásától. A legfelsőbb Értelem elleni sértés azt képzelni, hogy Ő kapásból cselekszik, hol ezt, hol azt, minden terv és módszer nélkül. S mit ér angyalok, vagy emberek ellenállása, amikor a Mindenható az Ő felsőségét érvényesíti? Isten oly könnyen képes az emberek gondolatait befolyásolni, ahogy mi csövezetékkel a vizet ide-oda vezetjük...

Isten szándéka és célja szilárdan áll a mennyben, és úgyszintén **az Ő szövetsége és (üdvözítő) terve is.** Testvéreim, azt el tudom képzelni, hogy Isten megváltoztatja eljárásai módszerét, de nem tudnám elképzelni, hogy szövetségét módosítja. Szövetségre lépett Krisztussal a mi érdekünkben. Az áldozat, amely ezt érvényesíti, megöletett, és most a szövetség „mindennel el van látva és állandó” (2Sám 23:5). Minden egyes iótája és pontocskája alá van írva és le van pecsételve Kezesünk és Képviselőnk halála és feltámadása által. Ettől a szövetségtől Isten sohasem tér el. A cselekedetek szövetségét mi megszegtük, de Isten megtartotta, mert Ő megtette, amit ígért. A kegyelmi szövetséget nem szeghetjük meg, mert Valaki mással kötöttetett a mi érdekünkben, Aki már teljesen betöltötte annak feltételeit, az szilárdan áll a szentek iránt, anélkül, hogy egy „ha”, vagy „de”, vagy „talán” foglaltatná benne.

Ezenfelül, **az evangélium tana is,** éppúgy, mint az evangélium ígérete, **szilárdan áll a mennyben.** Nem tudom, hová sodródna, ha egyszer elhagynám a régi hajójáratot, s homokzatonyra hajtana a szél. Vannak testvérek, akik abban találják élvezetüket, hogy olyan folyón evezzenek, melyen nincs semmi jel, világító bója, csak örökké változó homoktorlaszok. Ők nem használnak térképet a kormányzáshoz, csak saját maguk által mércézett mérőőnjukat használják időről-időre, s azt is alkalmanként változtatják. Azt mondják, tanaikat kigondolják. Én nagy bánatban és gondban lennék, ha nekem kellene kigondolnom a mennybe vivő utat, ahelyett, hogy a mennyei kegyelem csillaga vagy az ige térképe adna vezetést.

3. A harmadik tárgy: **az ige beteljesedésének bizonyossága (Isten hűsége Igéjének beteljesítésében).** „Örökké megmarad,

Uram, a te Igéd a mennyben! Nemzedékről nemzedékre van a Te igazságod.” Azok az emberek, akik a múltban Isten Igéjében bíztak, folyton igaznak találták azt, bármely nemzedékben. Az apostoli korban, vagy még korábban, a Dávid idejében, vagy a Mózes korában, az Ábrahám, vagy Nőé napjaiban, vagy Ábel életében, aki csak Istenben bízott, úgy találta, hogy Ő imádságot meghallgató Isten, és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik (Zsid 11:6). Az egyik nemzedék épp olyan, mint a másik, mint a tenger egymást érő hullámai. Mi úgy gondoljuk, egyre bölcsibbökké válunk, de nem valami erős bizonyítéka bölcseségünknek az, hogy mi azt gondoljuk, ilyenek vagyunk. Én nagyon is megkérdőjelezem ezt az agyonmagasztalt 19. századi fejlődést. Igaz, gőzgéppel járjuk az országot, ahelyett, hogy szekereken utaznánk, és így sokkal hamarabb összetörjük magunkat. Most már bejárjuk az egész világot, hogy egy darab kenyeret vásároljunk, amit eddig saját földünkön termeltünk meg magunknak, s éppoly jó volt, mint ez, ami most messze földről érkezik. Voltak jó emberek akkor, és vannak ma is. Én nem becsmérelem az újításokat, melyeket a technikában és a művészetben s másutt tettek. Hálát adok Istennek mindezt. De mindez milyen javulást hozott az emberben? Ez a fő kérdés. Én úgy látom, nagyon hasonlítunk elődeinkre. Amikor olvasom az Izrael fiainak pusztai vándorlásáról szóló történetet, azt látom, hogy bűneik és esztelenségeik, zúgolódásaik és panaszaik megismétlődnek újra, a mi életünkben is.

4. De tovább kell mennem a következő megfontolást érdemlő tényre, és ez nem más, mint **az ige állandósága a természetben.** Erre utal a zsoltáros a következő szavakban: „Megerősítetted a földet és áll az; a Te ítéleteid szerint áll minden ma is; mert minden, ami van, teneked szolgál.” Isten szavára lettek az egek, és az Ő szava (igéje) által áll fenn a világmindenség. Mi beszélünk a „gravitáció törvényéről” meg a „természet törvényeiről”, de valójában az egyetlen erő a természetben az, hogy Isten szól. Az Úr szava az az erő, mely által minden egybefoglalatik és megmarad a maga helyén. Nézzetek a földre: beszélünk „a föld oszlopairól” – az azt fenntartó alapzatról, de az mire épül? Modern tudományunk nem gyengíti az ige tanúságát, inkább megerősíti azt. A föld „a semmiségen nyugszik” (Jób 26:7). Ott lebeg a térben, és mégis sosem tér le a helyéről, keringésében nem tér le saját pályájáról. Vannak kisebb rezgések belsejében, de emiatt nem fordul el attól a helytől, melyet Isten megszabott neki. Folytatja Nap körüli pályáját rendíthetetlen hűséggel. És ne tartaná fenn az Úr az ő szolgáját, és ne őrizné meg az eltévelyedéstől? Az egész világ technikája sem lenne képes a földgolyót saját tengelye körül forгатni, vagy annak pályáját előre vinni. Úgy hiszem, az angyalok ereje sem elégséges ilyen teljesítményekre, mint amit Isten egyszerűen akaratával megvalósít. Szilárdan tartja a világot, és az fennáll. Legyünk hát bizalomteljesek iránta.

5. Van még egy másik tény, melyet csupán futólag érintek: **az ige állandósága a tapasztalatban.** Azt mondja a zsoltáros: „Ha nem a te törvényed lett volna az én gyönyörűségem, akkor elveszttem volna az én nyomorúságomban”. Jól tudjuk, saját →

→ tapasztalatból, miről beszél. Irgalmasan fenntartott az Úr, amikor teljesen elpusztulhattunk volna. Testvéreim, ugyanaz a szó, mely a földet megtartja a helyén, elégséges volt mindedig, hogy megtartsa titeket a helyeteken. Közületek egyesek mély vizeken mentek keresztül, de azok mégsem borították el őket (És 43:2). Együtt tudok érezni a fiatalokkal, megértem őket, amikor kételkednek, mert nem látták az Úrnak hatalmas tetteit, melyekről atyáik beszéltek nekik. De ha már 40 éve fenntartott titeket a pusztaságban, úgy jól kellene ismerjétek az Úr hűségét! Drake admirális körülhajózta a világot. Túlélte mindenfajta vihart és csatákat. Egy napon, amikor a Temzén haladt felfelé, egy szörnyű viharba keveredett, s amikor már-már elsüllyedt, az admirális felkiáltott: „Nem, ez nem lehet! Körüljártam a világot, nincs szándékomban egy árokban megfulladni.” Szeretném, ha ti is hasonló bátorsággal gondolkoznátok, mert az Úr nem hagy el titeket. Ő, aki megőrzött korábbi összes nyomorúságotokban, bizonyosan nem fog magatokra hagyni jelenlegi bajaitokban.

II. Miután ekként elétek tártam a zsoltáros által számba vett tényeket, továbbmegyek és a második fejezetben szólni fogok **A GYÖNYÖRŰSÉGRŐL, MELYET MEGTAPASZTALT NYOMORÚSÁGA IDEJÉN.** „Nyomorúságra születik az ember, miként felfelé szállnak a tűz szikrái”, mondja Jób egyik vigasztalója (Jób 5:7), bár úgy vélem, Jób kevés vigaszt merített e bölcs fejtegetésből. Az ilyen éles krízisekben történik, amikor a világ semmi enyhét sem képes adni, hogy Isten Igéje végtelen gyönyörűséget ad, megnyugtatja a zaklatott szívet, és meggyógyítja a szív szomorúságát. Ezek a zsoltárok – amelyeket többnyire Dávid írt, a többi pedig a dávidi iskola tanítványai – a nyomorúságnak szinte minden elképzelhető formáját felölelik, amelyeknek csak szegény szenvedő emberiségünk ki van téve. És van egy másik dolog is, amin, úgy hiszem, örömmel fogtok elmélkedni: ezekben a zsoltárokból azt látjuk, hogy mindezen esetekben **a sóhaj énekké változott**, mielőtt a szent könyvbe bekerült. Tulajdonképpen, amikor szemlét tartok nyomorúságaitok felett, vagy az enyém felett, nagy elégedettséggel azt látom, hogy mindezt örömeinké lehet változtatni!

Folytonosan együttérzést vált ki belőlünk **a gyász**, melyben valaki közülünk mindig szenved. A rokonság és barátság köteleit a halál körülöttünk elszakítja. Minden nap gyászjelentésekkel szembesülünk. Ez így megy nemzedékről nemzedékre. De a ténynek ez az általánossága semmiképp sem enyhíti a veszteség éles fájdalmát szeretteink iránt. Egyesek közülünk félelemben élnek; mások már leeresztették a redőnyt. Eltávolított tőlük, akire támaszkodtak. Kedves feleségedet a halál elragadta, akiről elmondhatod, hogy senki e földön fel nem ér vele. Csecsemőid, a szíved körül nyílt virágok, elhervadtak. Hallom magányos sírásodat, de a közelben ének hallik. Minden teremtmény csak árnyék idelelni, de mégis van igazi lényeg. Végül a Szentírásához fordulsz, és ezt olvasod: „Él az Úr! Áldott legyen az én Kösziklám! Magasztaltassék az én üdvösségem Istene!” (Zsolt 18:47). A lelked feléled.

Dávid gyakran volt ilyen helyzetben, hogy úgy látszott, **körülbírt minden megrendül, meginog.** Semmit sem talált szilárnak. Akikben leginkább megbízott, leggonoszabb ellenségei lettek. Jó sorsa megváltozott. Kiűzték atyja házából, és a királyi palotából, hogy vándoroljon a pusztában, és lakjék a hegyek barlangjaiban. És olykor saját élete felől is kétségben volt, szíve megkeseredett, holott korábban ő volt a legboldogabb az emberek fiai közt... S ekkor megemlékezett Istenről, és ez volt igazi gyönyörűsége: az örök alapokra épített.

Úgyisintén, olykor úgy érezhette, hogy **saját hite is elhagyta őt**, és ez rettenetes kudarc. Amikor látásod elhomályosodik, és sötétségben jársz, rettenetes kétségek és félelmek gyötörnek. Semmit sem tudsz hinni; nehezen tudsz bármit is megragadni, amit mások hisznek. Saját gyengeséged, hűtlenséged Isten iránt, makacsságod, állhatatlanságod lázalmokkal gyötör, és minden lelkierődöt elveszi. Ilyenkor milyen nagy vigasz *Isten hűségére* alapozni – „Nemzedékről nemzedékre tart a te hűséged. Tenálad nincsen változás.” Próbáld ki ezt, kedves megszorodott, keményen megpróbált testvérem, és a Szentlélek Isten vezessen ennek megtapasztalásában, hogy megragadd e gyönyörteljes igazságot! És miközben sírsz saját hűtlenségeden, örvendezz Isten hűségében, és az Ő szövetségének változhatatlan voltában.

Végezetül, amikor szolgálai sem voltak vele, és **segítői mind elhagyták** – amikor egyedül volt, és senki sem hódolt előtte, vigaszt talált ebben a gondolatban – hogy minden teremtmény Isten szolgálója, és a természet összes erői várnak a királyi vérből származó hercegekre, és tisztességet tesznek a királyok Királya gyermekeinek. Nem vagy szegény, a te atyád gazdag! Nem vagy elhagyott, veled van az Isten. Nem vagy megfosztva a segítőktől: az angyaloknak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden utadban (Zsolt 91:11).

Talán hallottatok a hamburgi polgármester és ama szent Oncken lelképásztor közti párbeszédéről, mikor először kezdett ott prédikálni. A polgármester ezt mondta neki: „Látja-e, uram, a kisujjamat? Ameddig csak mozgatni tudom e kisujjat, a baptisták ledöntésén fogok dolgozni!” Erre Oncken így válaszolt: „Teljes tisztelettel az ön kisujja iránt, polgármester uram, szeretnék egy kérdést én is feltenni önnek. Látja-e azt a hatalmas kezet?” „Nem, nem látom.” „Rendben, - mondta Oncken, - de én látom, és amíg az a hatalmas kar mozog, ön nem tud minket ledönteni. S ha csatára kerülne sor az ön kisujja és ama hatalmas kéz között, én tudom, hogy fog végzõdni.” Nagy volt az örömem, amikor láthattam e polgármestert a hamburgi imaházban ülni, azok között, akik hallgatták prédikációját az új imaház megnyitóján. A kisujj készségesen feladta ellenállását, és a nagy kar kimutatta erejét közöttünk!

Bízzatok az Úrban örökké, mert az Úrban, Jehovában örök köszálunk van! (És 26,4). Isten segítsen erre minket, mindnyájunkat, úgy szentet, mint bűnöst, Krisztusért. Ámen.

Charles H. Spurgeon 1656. prédikációja, London, 1882

Fordította: **Borzási Sándor**

EMABISz-koncert Nagyváradon

Az adventi várakozás több formában történhet egy ember életében, ennek lehettünk szem és fül tanúi a 2022 december 10-én megtartott EMABISz-koncerten, Nagyváradon. Öröm volt látni sok-sok fiatalat készülődni erre a rendkívüli eseményre. Sok előkészületet vett igénybe, hogy a koncertre felkészülhessünk, s ráhangolódhassunk zeneileg és lelkileg egyaránt. Hálas szívvel állhatunk meg Isten előtt, hogy nem vonta meg áldásait tőlünk, sőt ki szélesítette határainkat, olyan ajtókat nyitott meg, amikre nem is gondoltunk volna. Az Úr felhasznált olyan személyeket, akik anyagilag is támogatták ezt a projektet, úgy a próbák megszervezését és lebonyolítását, mint a koncertet.

Az EMABISz által szervezett kórus-projekt rendhagyó eseménynek ígérkezett sokak számára. Evangélikai istentisztelet volt ez, amelyen az énekek és az Ige által is növekedhettünk hitben és kegyelemben. A kórus próbák több helyi gyülekezetben kerültek megszervezésére. Lelkes fiatalokból álló csoportok álltak össze, akik készek voltak a szolgálatra. Mindenki nagyon várta, hogy együtt is énekeljen. Több mint 150 fős kórus állhatott meg az Úr színe előtt december 10-én, a nagyvárad BBSO kampuszban. Az énektömbök között Pardi Félix testvér hirdetett ígét. Öröm volt látni azt a nagy tömeget, amely kíváncsian várta a koncertet. Az Úr munkája volt az, hogy minden gördülékenyen ment és nem voltak fennakadások. Hálas vagyok, hogy részese lehettem ennek a szolgálatnak! Úgy gondolom, hogy Isten tud munkálkodni az énekek által is, a hangzó evangélium el tud jutni az emberek szívébe.

Szeretném bátorítani a fiatalokat arra, hogy merjenek az Úrnak szolgálni, időt és energiát befektetni a hangszerstanulásba. Nincs annál szebb, mint amikor az énekeket és hangszereket megszólaltató személyek hittel tudják átadni azt az üzenetet, amit az Úr adott a szívükbe. Méltó a megöletett Bárány, hogy dicséretet zengjünk az Ő nevének, mindazért amit értünk tett!

Hisszük, hogy nem hiábavaló semmilyen fáradozás, amit az Úrért teszünk, s bízunk abban, hogy fiataljaink kedvet kapnak a hangszerstanuláshoz, zenekarban való játszáshoz, kórusénekléshez. Bátorítom mindazokat a személyeket, akik nyitottak rá, hogy támogassák továbbra is ezt a projektet. Bízunk a folytatásban!

„Abban telik kedvem, Istenem, hogy akaratomat teljesítem, törvényed szívémben van. Hirdetem igazságodat a nagy gyülekezetben, és nem zárom be számat, jól tudod, Uram! Igazságodat nem rejtegetem szívem mélyén, hanem beszélek hűségéről és szabadításodról. Nem titkolom el szeretetedet és hűségedet a nagy gyülekezet előtt” (Zsolt 40:9-11).

Veres Dániel, Barót

Köszönet a Filadelfiától

A jó Isten iránt hálával a szívünkben köszönjük mindenkinek, aki meglátogatott bennünket az év végi adventi és karácsonyi ünnepek alkalmából. Köszönetünket közvetítjük azoknak a gyülekezeteknek is, akik gyűjtést szerveztek a Filadelfia Noom Idősek Otthona részére. A pandémia után ismét fogadhattuk a látogatókat, kántálókat. Az idős gondozottak nagy öröme a szalárdi óvodások, iskolások (románok és magyarok is) nagyon szép műsorokat adtak elő. Ezenkívül a diószegi testvérek csoportja is szolgált, a fogadás helyi román testvérek pedig már szinte hazajárnak hozzánk. A legnépesebb csoport idén Érszöllősről érkezett, akik közt kicsik és nagyok együtt dicsérték az Istent és az Ő kimondhatatlan ajándékát, Jézus Krisztust, a Szent Lélek által. A fiatalok pengetős zenekara, versmondások, biznyságtévések és az együtt éneklés fel-emelő és áldott percek hoztak otthonunkba. Isten áldjon meg és jutalmazzon minden szolgálatot amik az dicsőségére hangzottak el!

Itt szeretném megköszönni azoknak a gyülekezeteknek akik a karácsony alkalmával gondoltak ránk és gyűjtést szerveztek, és egyesek gyorsan el is küldték adományukat. Eddig a következő gyülekezetektől kaptunk támogatást: Nagyvárad-belváros, Nagyvárad-Roma Gyülekezet, Nagyvárad-Rogériusz, Biharfélegyháza, Csokaly, Asszonyvására, Diószeg, Síter, Paptamási, Bihar, Hegyközkovácsi, Szalárd, Köröstárkány, Hegyközszenzimre, Biharszentjános. A gyors segítségnek is köszönhetően sikerült még a régi áron megvegyük az új gázkazánt, amit már be is üzemeltünk. A céladomány teljes összegének átvétele után pontos kimutatást is közlünk majd a befolyt összegekről.

Kérjük szépen azokat a testvéreket, akik még nem küldték el az összegyűlt támogatást, legyenek szívesek valamilyen módon eljuttatni hozzánk. Minden egyes adományért nagyon hálásak vagyunk! Shalom!

Köszönettel, **Telegdi Imre gondnok**

EMABISZ konferencia és kongresszus Kolozsváron

Minden szempontból gazdag és tartalmas alkalommal kezdődött az EMBISZ idei eseménynaptára. Február 4-én egy egynapos konferenciával egybekötött kongresszuson vehettek részt az ifiszövetség fiataljai az egész országból, amelynek címe „Szolgálatra jelentkezem!” volt. A Kolozsváron megrendezésre került esemény előadója dr. Szabados Ádám, veszprémi teológus, blogger, esszéíró, a *Divinity blog* és a „Teológus a sakktáblán” c. könyv szerzője volt, aki feleségével, Dórával érkezett a konferenciára.

A zenés áhítat után az ő előadását hallhatuk „*Belülre zárva*” címmel. Ebben több szemszögből bemutatta számunkra korunk fiataljainak és társadalmának küzdelmeit egy olyan világgal, ahol eltűntek a tekintélyforrások, a kapaszkodók és a vonatkoztatási pontok. Egy világgal, amiben magukra maradvá, magukba zárkózva próbálják a belső sötétségben megtalálni önmagukat és a saját útjukat. Miután részletes társadalom- és korpépet festett elénk, Ádám ideológiai utazásra vitte hallgatóságát. Ebben visszavezetett bennünket arra a filozófiai irányzatokkal kitáblázott és társadalmi, szociális mozgalmakkal kikövezett útra, amely a felvilágosodástól a jelenig kialakította azt a társadalmi valóságot, amit ma magunk körül tapasztalunk. Világosan végig követhettük, hogy mi, mint emberiség, hogyan zárkóztunk önmagunkba. Abba a belső sötétségbe, ahol csupán önmagunkra, a saját ön- és igazságmeghatározásunkra hagyatkozhatunk, mindenki mástól elidegenedve. Azonban, a leplezetlen és nyomasztó társadalmi elemzést követően, a reményt adó evangélium fénye is felragyogott. Ebből a sötétségből is van kiút: egyedül a Krisztus szeretete és Igéje által. Krisztus által hozta ki az önmagába zárkózott embert a belső sötétségből, hogy kimondhatatlan szeretetében megtestesülve, ebbe a sötétségbe behozta az Élő Szót. Ha pedig hívó fiataalként segíteni akarunk kortásainknak kiutat találni a belső sötétségükből, mi sem tehetünk mást: Krisztus szeretetével kell az Élő Szót (az Igét) bejuttatnunk az ő belső

← A régi-új EMBISZ-vezetőség köszöntése. A képen balról jobbra: Borzási Pál szövetségi főtitkár, Szűcs Dávid, Kiss Evódia, Moroz Tamás, Budai Dániel és Kiss Máté

világukba, hogy átéljék azt, amit Helen Keller. A vak lány, aki először tapasztalta meg a külső valóságot azáltal, hogy valaki, aki kitartóan szerette őt, becsempészte a szót a belső sötétségébe: „Ez a szó életre kelt előttem, fölébresztette szendergő lelkemet, megvilágosította, reményt, örömet fakasztott benne, szabaddá tette.” Ezt kell nekünk is tenni magunk körül: kitartó szeretettel megtalálni a módját,

hogy hogyan juttassuk be az emberek belső világába Krisztus élő beszédét.

Az előadás után fórumbeszélgetés keretében dr. Borzási Pál és dr. Szabados Ádám válaszoltak a hallgatóság kérdéseire. A kérdések széles skálája került terítékre, a hitvédelemtől kezdve az aktuális társadalmi jelenségeken át, egészen a személyes kegyesség és a szolgálat területeiig. A névtelenül feltett, őszinte és lényegre törő kérdések között több nehéz teológiai és mélylélektani vonatkozású kérdés is volt, amelyek mögött olyan vívódások, dilemmák, traumák és lelki sebek húzódnak, amelyekkel többen is küzdünk és azonosulni tudunk. Ezekre a kérdésekre a beszélgetőpartnerek a tőlük megszokott teológiai és igei éleslátással és pásztori érzékenységgel válaszoltak. Azzal az őszinteséggel és határozott hanggal, amire nagy szükség van a mai világban.

Az ebédszünetet követően, a nap második felében, sor került az EMBISZ választó kongresszusára is. Ennek keretén belül 38 fiatal hozott döntést a szövetség ifjúságainak képviseletében az EMBISZ jövőjével és működésével kapcsolatban. Dr. Borzási Pál, az RMBGySz elnökségét képviselve elnökölt a kongresszuson. A közgyűlés egyöntetűen bizalmat szavazott az EMBISZ jelenlegi vezetőségének, még egy évvel meghosszabbítva a mandátumukat. Ugyanakkor az *EMABISZ Alapszabályzatában* is módosításra került egy cikkely, amelynek értelmében a követke-

zókban az EMaBISz elnökségét 2 év helyett 3 évre választja majd meg a mindenkori közgyűlés.

Az adminisztratív programrészt két fórumbeszélgetés követte. Az első keretében a jelenlegi EMaBISz elnökség tagjai válaszoltak a fiatalok kérdéseire, eddigi szolgálatukkal és a jövőbeli terveikkel kapcsolatban. Őszintén beszéltek a szolgálatuk felelősségeiről, kihívásairól, áldásairól, megtapasztalásairól és a csapatmunkáról, amely által mindezt megélték az elmúlt években. A második fórumbeszélgetés a korábbinak a kiterjesztése volt. Mivel első körben nem sikerült minden kérdésre válaszolni, és rengeteg fontos és aktuális kérdés érkezett a két lelkipásztor-teológus felé, a szervezők úgy döntöttek, hogy egy második fordulóban helyet adnak azok megválaszolására is. Ezt is az elsőhöz hasonló nehéz kérdések és építő válaszok jellemezték.

A napot dr. Borzási Pál, szilágyperecseni lelkipásztor, teológiai tanár és szövetségünk főtítkárának ígéhirdetése zárta. Testvérünk az Apostolok Cselekedeteiből

említett négy fiút és négy lányt, akiknek a példáján keresztül buzdította hallgatóságát a szolgáló életvitelre. Az első gyülekezet fiataljain keresztül világított rá arra, hogy a fiatalok jelen kell, hogy legyenek a gyülekezet életében. Legyenek ők azok, akiknek a szolgálatára a gyülekezet számíthat és alapozhat. Olyanok, akik készségesek

olyan szolgálatot is elvállalni, amely lehet, hogy nem kellemes, de szükséges. Majd Eutikhosz példáján keresztül mutatta be, hogy nem mindegy, hogyan vagyunk jelen a gyülekezeti alkalmakon. Legyünk aktív résztvevői az istentiszteletnek, vegyük ki a részünket a szolgálatokból, imádkozásból, éneklésből, adakozásból. Ne fosszuk meg magunkat az alkalmak áldásaitól azért, hogy csak testben vagyunk jelen, de szívünk távol marad. Legyünk jelen mindenben, úgy testünkkel, mint lelkünkkel. Ezt követően Pál apostol unokaöccsének névtelenül lejegyzett hóstettére irányította a figyelmet, aki bátran jelentette a hatóságoknak az apostol ellen készülő merényletet, megmentve a misszionárius életét. Ebből azt a tanulságot vonhattuk le, hogy, noha nem mindenkinek adatott nyilvános szolgálat, de a háttérszolgálat szintén létfontosságú. Akár a keresztyén küldetés frontvonalában munkálkodjon valaki, akár azok között, akik ezeket támogatják, mindkettő szükséges és fontos az Isten országának építésében. Végül, Pál test-

Szabados Ádám, a konferencia meghívott előadója

Tinisarok

Az elkötelezettség erénye

Akik az elkötelezettség hívei, elismerésben részesülnek. Márdokeus leleplezett egy a király elleni merényletet, amelyért később meg is lett jutalmazva. Bár egy pogány király szolgálatában állt, ő mégis úgy döntött, hogy hűséges marad ahhoz, akit neki szolgálania kellett. Ha elhallgatta volna a merényletet, akkor az ő kezéhez is vér tapadt volna. Ezt azonban nem engedhette meg magának Isten törvénye iránti engedelmissége miatt. Mind a személyes, mind a szakmai kapcsolatokban azok, akik hűségesnek bizonyulnak, elismerésben, értékelésben, pártfogásban, és talán még jutalmazásban is részesülni fognak.

“Az emberek ugyanis önzők, pénzsóvárak lesznek, dicsekvők, gőgösek, istenkáromlók, szüleikkel szemben engedetlenek, hálátlanok, szentségtelenek; szeretetlenek, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, féktelenek, jóra nem hajlandók”. Ezek az igeversek arról az időszakról szólnak, amely közvetlenül Krisztus visszajövetele előtt lesz. De ha a 2Timóteus 3:2-3 akár egy kicsit is tükrözi jelenlegi társadalmunkat, akkor óriási igény van a hűséges emberekre.

(Forrás: **Tomorrow Clubs Romania**)

vér Fülöp evangélista négy lányát hozta fel követendő példaként. Rajtuk keresztül mutatott rá arra az igazságra, hogy a szolgálathoz mindenekelőtt jellemre van szükség, s csak azután képességekre. A Lélek gyümölcsei mindig elsőbbséget élveznek a Lélek ajándékaihoz képest. Mert a krisztusi jellem és a szent, tiszta élet nélkül a legcsodálatosabb karizmák megnyilvánulása mellett sem jogosult valaki a szolgálatra. De egy tiszta, kegyes és odaszánt élet által még a legkisebb ajándékkal rendelkező fiatal is hasznos eszköz lehet az Úr kezében, és áldás mások számára. Ezekkel a gondolatokkal buzdította testvérünk a jelenlevő fiúkat és lányokat arra, hogy legyenek aktív résztvevői gyülekezeteik életének. Legyenek a szentségben, a tiszta és krisztusi életben és jellemben készségesek a szolgálatra. Olyanok, akikre a gyülekezet számíthat és feladatot bízhat, ők pedig vállalják azokat alázattal és Krisztusért égő szívvel.

Ezúton is köszönjük az EMaBISz vezetőségének a konferencia jó megszervezését és lebonyolítását, a kolozsvári gyülekezet vendégszeretetét, az előadók a világos, tiszta igei tanítását és mindazok áldozatos munkáját, akik lehetővé tették ezt az eseményt a fiatalok számára! De, főként a mi Urunkat, Jézus Krisztust illeti a dicsőség! Istenünk az ő Lelke által tegye valósággá életünkben az elhangzott Ige tanítását, fiataljaink és gyülekezeteink épülésére, és az emberek üdvére!

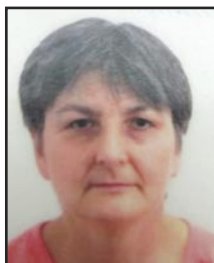
Zsemlye Alfréd lp.

■ Szomorú szívvel búcsúztunk † **Lepure János** testvértől, 2022. november 25-én Magyarlónán, a baptista imaháznál. Testvérünket mindenfelé úgy ismerték, mint az Úr egyszerű, odaszánt, hiteles életű szolgáját. Az Úr hosszú élettel áldotta meg, 92 évet ajándéko-

zott neki. 19 éves korában meghallotta az Úr hívó szavát, és ennek engedelmeskedve megtért, átadta életét Krisztusnak, majd 1949. augusztus 7-én válást tett hitéről a bemeztés vízében. Isten kegyelméből feleségével 53 éven keresztül élhettek boldog házasságban. A temetési istentiszteleten a román pünkösdi testvérek részéről Dornea Petrică hirdette Isten ígét, gyülekezetünk részéről pedig Pap Lénárd lelkipásztor szolgált. Az első igei gondolat a Préd 7:1-5 alapján hangzott, miszerint egy ilyen gyászos alkalom mellett is jobb válhat a szív. A következő igei üzenet alapját a Jel 21:1-4 szolgáltatta, kihangsúlyozva a hívó ember örök lakhelyéről szóló reménységét. Isten vigasztalását kívánjuk a fájdalmas szívű család számára! Az Úr és az ő ígérete legyen mindannyiunk reménysége és ereje! (Pap Lénárd lp.)

■ † **Molnár Livia** 1965. augusztus 1-én született Kányád községben. Gyermekkoráról, amelyet Miklósfalván, a szeretettel és istenfélelemmel teli családi házban töltött, örömmel beszélt. Életének célkitűzése az volt, hogy Megváltójához hasonlónak váljon. Úgy éljen, hogy általa mások is megismerhessék az Isten fiát, aki földre jött és meghalt miértünk, hogy örök életünk lehessen. Livia az örök életet adó Isten fiában, az ő megbocsátó erejében és kegyelmében hitt, s ezt igyekezett bemutatni életével. Önzetlen szeretettel és odaadással támogatta szüleit, Károlyt és Erzsébetet. Olyan tisztelettel illette őket, amelyet Megváltójától tanult és tanított azok számára, akik ennek a bensőséges kapcsolatnak tanúi voltak. Vasárnapjait örömmel töltötte a gyermekek között Korondon. Ujjongó gyerekek serege fogadta őt és izgatottan várták, hogy halljanak egy újabb történetet a Szent Lélekről, Istenről és az ő Fiáról, Jézusról. Amilyen szerényen élt Livia, olyan csendben ment el 2022. november 25-én, életének 57-dik évében, hatalmas úrt hagyva maga után. Ő valóban elmondhatja, hogy a nemes harcot megharcolta, futását elvégezte és a megérkezett oda, ahova rendíthetetlen

bizalommal nézett, a ahol most tárt karokkal várja Üdvözítője. A székelyudvarhelyi baptista gyülekezet tagja volt, temetésére is Udvarhelyen került sor, ahol a kápolnánál Dr. Borzási Pál szilágyperencesenyi lelkipásztor szolgált igehirdetéssel az ApCsel 16:11-15 alapján, a sírnál pedig Dóczi Tibor, Csíkszeredából, mondott vigasztaló üzenetet. (Mezei Ödön lp.)

■ Szilágyballán 2022. december 31-én búcsúztunk el gyülekezetünk legidősebb tagjától, † **id. Balla Zoltánné Borbála** testvérnőnk-től, aki 92 földi évet kapott a Teremtőtől. Elköltözött testvérnőnk 1930. április 15-én született egy olyan családba, melyre a gyüle-

kezethez és az Úrhoz való odaadó hűség volt jellemző. Életét fiatalon átadta az Úrnak és új életéről 1943 nyarán bizonyágot tett a bemeztés által. Élete nem volt könnyű. Viszonylag hamar megtapasztalta az árvaság fájdalmát és a második világháború idején testvéreinek elvesztését. Férjével, id. Balla Zoltánnal 60 évet élt boldog házasságban, melyben az Úr három gyerekkel ajándékozta meg. Míg tehette, nagy szeretettel gyakorolta a vendégszeretetet más gyülekezetekből érkező testvérek felé. Mindvégig hűségesen ragaszkodott Megváltójához, imádkozó asszony volt. A gyülekezetben mindig kész volt elsőként imádkozni. Élő bizonyágtevései az Úrral való szoros közelségről és érettségéről tanúskodtak. Érezzük hiányát a gyülekezetben, de bizonyosak vagyunk arról, hogy ő jobb helyen van. Temetésén Király Tibor nyugalmazott lelkipásztor (Zsolt 90:12) és Veres Ernő helybeli lelkipásztor (Mt 6:9-13) testvérek hirdették a feltámadás vigasztaló ígét. Énekekkel és zenedarabokkal a helyi gyülekezet ének- és zenekara szolgált. Emléke legyen áldott! Kívánjuk, hogy az Úr töltsen be hiányát a családban és a gyülekezetben! (Veress Teréz)

■ † **Kun Márton** 1951. szeptember 21-én született Györgyfalván, református családban. Iskoláit szülőfalujában, majd Szamosújváron végezte. Itt ismerkedett és barátkozott meg egy hívő fiúval, Futó Andrással, aki egy Újszövetséget ajándékozott neki, amit aztán olvasott minden nap. Iskoláit befejezve haza került szülőfalujába. Itt találkozott majd a lónai fiatalokkal, akik meghívták őt a baptista imaházba. Életét fiatalon átadta az Úrnak, majd hitvalló bemeztés által tett bizonyágot, csatlakozva a Györgyfalvi Baptista Gyülekezethez. Sokrétű szolgálatot betöltő, hűséges, oszlopos tagja volt a gyülekezetnek mindvégig. 26 éves korában házasságot kötött Bálint

Ibolyával a kémeri gyülekezetből, akivel 45 évet éltek boldog házasságban. Az Úr megajándékozta őket két leánygyermekkel, Evódiával és Lídiával, illetve két unokával, Sanyikával és Szabinával. Sajnos, élete utolsó évében megbetegedett és nagyon legyengült a tüdeje és a szíve, ezért életének utolsó tíz hónapjában oxigénpótlásra volt szüksége. Szenvedését csendesen, türelmesen viselve, október 28-án reggel átment a próbák világából az örök hazába. Temetésére november 3-án került sor Györgyfalván, ahol ígét hirdetett a kápolnánál Oláh Lajos ügyintéző lelkipásztor, Rajna Ottó, tordai lelkipásztor, valamint a sírnál Máté Miklós lelkipásztor. „Az Úr szemei előtt drága az ő kegyeseinek halála.” (Zsolt 116:15) Az Úr vigasztalja a gyászoló családot! *(A gyászoló család)*

■ 2023. január 9-én kísértük utolsó útjára † **Szepesi Józsefet** Paptamásiban, akinek Teremtője 73 évet ajándékozott. A temetésen Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor szólt a Mt 7:13-23 alapján intette a jelenlévőket, hogy jól döntsenek az életüket illetően. Pál László református lelkész a Jn 17:3, 24 alapján vigasztalta a gyászoló családot. A nyitott sírnál Isten hatalmát és a feltámadásban vetett hitünket vallottuk meg. Isten vigasztalását kívánjuk a fájdalmas szívű családnak. *(Albert István Zsolt lp.)*

■ 2023. január 18-án búcsúztunk Biharon † **Cartis Ioan** testvérünkötől, akinek 89 esztendő ajándékozott Megváltó Ura. Borszegen született és tért meg, majd alapított családot. Gyülekezetünknek 55 éve volt tagja kedves feleségével együtt. Hűséges és szolgálatkész volt, jó humorával és kedvességével közösségünk feledhetetlen tagja marad. Idén ünnepelték volna 70 éves házassági évfordulójukat feleségével, de karácsony óta meghűlés szerű betegség kínoztta és gyengítette. Temetésén, a Baptista Kápolnánál Doru Hnatiuc, a Nagyvárad Emanuel Baptista Gyülekezet lelkipásztora a Jób 5:26 alapján szólt a vigasztalás ígét román nyelven, míg Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor Jn 14:6 alapján magyarul mondott vigasztaló igei üzenetet. Gyülekezetünk énekkara magyar és román nyelven is szolgált, majd a nyitott sírnál vallottuk meg a feltámadásban vetett hitünket. Isten vigasztalását kívánjuk a családnak és a gyülekezetnek! *(Albert István Zsolt lp.)*

„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mostantól fogva. Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik őket” (Jel 14:13).

Jer és lásd!

És monda néki Nátánael: Názáretből támadhat-e valami jó? Monda néki Filep: „Jer és lásd meg!” (Jn 1:47, Károli ford.)

A szokatlan zajra felálltunk a vasárnapi ebédnél és kisiettünk az udvarra. Egy csapat férfi állt a gazdasági épület előtt, közülük egy vezetőféle épp már csukta is be az ol ajtaját. Aztán mosolyogva elnézést kért, amiért megmutatta az állatinkat, de szétnézni benn a házban is, mondotta. A többség azonban kint maradt, és csak néhányan jöttek be a gangra. Szinte látom, amint a tél végi napsütésben a szüleimmel beszélgetnek. A teherautónyi férfi egy távoli román faluból érkezett, akiket a kollektivizálás agitátora egy ilyen terepszemlével is próbált meggyőzni. Ugye, jobb most már az életük? – hangzott el indulás előtt még egy ilyen szerű kérdés. Igen, jobb – válaszolta kissé mosolyogva anyuka –, megnyugodtunk, miután beléptünk, mert olyan óriási volt rajtunk a nyomás, a rengeteg „beadás” miatt. Azóta is resteltem, hogy ’62-ben, az a 6. osztályos fiú nem tartotta épp helyesnek ezt a választ, mert hogy nem illett abba a beszédhelyzetbe a kényszer és az erőszakosság említése.

Malcolm Muggeridge brit újságíró 1933 tavaszán titokban indult el Moszkvából, hogy utánajárjon az éhínségről szóló híreszteléseknek. Vonattal utazott, először Észak-Kaukázusba, majd Ukrajnába. Az állomás telve volt jól táplált katonákkal, írta egy, a Kubán-térség mezővárosából, de a civil lakosság kétségtelenül éhezett – a szó valódi értelmében, mint akiknek három hónapja már nem volt kenyerük azon a vidéken. Ráadásul úgy találta, mintha az éhínség szervezett lenne. Az erőszakos kollektivizálásban először a „kulákokat” vitték el, aztán azokat a parasztokat, akik a maguk eleségére terményt rejtettek, majd egész falvakat is száműztek. Ukrajnában az „Éhezem!” szót hallotta a leggyakrabban, és parasztok kéregettek a vonaton egyik állomástól a másikig. 25 km-re Kijevtől egy „kolhoz”-tagot kérdezett a napi fizetése felől: 75 kopejka, volt a vász, amely összegért a szabad piacon fél karéj kenyeret vásárolhatott. Egy vasárnap, Kijevben betért egy ortodox templom miséjére. Itt olyan légkört észlelt, nyilatkozta erről már idős korában, amivel sem azelőtt, sem utána nem találkozott: emberek, mint akiknek szakad életük fonala, így fohászkodtak Istenhez: „Hozzád jövünk, bajban vagyunk, rajtad kívül senki sem segíthet nekünk”.

Az évfordulók indították el bennem ezt a visszatekintést. Hetven évvel ezelőtt, 1953 tavaszán, szüleim és közeli rokonaink már nem a saját földjükre mentek ki munkálkodni. Az előző év novemberében Szentjánoson, a régióban elsők között, megalakult a kollektív gazdaság – az úgynevezett középparasztokkal. A szegények nem kellettek, mesélte apuka →

Kollektivizálás 1949-ben. A kép illusztráció.

→ gyermekkoromban, a több tíz hektáros gazdák sem. Őket, a „kulák”-listán levő családfőket valamennyi időre ismeretlen helyre vitték. A viharos változásokban gyülekezetünk létszáma nagyon megcsappant. A kitartók élete, hűsége máig ható példa előttem.

Malcolm Muggeridge a családi otthonból hozta a szocialista tanok iránti rajongást (apja parlamenti képviselő volt), ezért is ment újságíróként '32-ben Moszkvába. Az éhínségről szóló tudósításai kilencven évvel ezelőtt, március végén a Manchester Guardian-ben jelentek meg. Rajta kívül még egy újságíró, az ugyancsak brit Gareth Jones tárta fel a világnak az 1932-1933. évi nagy ukrajnai éhínséget, amikor a „holodomor” néven ismert korszakban több millió ember halt szörnyű éhhalált. Ellenben volt olyan szakmabelije, méghozzá egy világglapnál, aki mindezt álhírnek minősítette.

Muggeridge hamar kiábrándult a szovjet rendszerből, főleg a BBC-nek dolgozott, és idős korábban megtért, Krisztusnak egy sajátos követője lett. Jones orosz nyelv iránti vonzalmát édesanyja gerjeszthette, aki fiatal korában nevelőnőként szolgált egy gazdag donyECKi családnál. A fiatalember folyékonyan beszélt franciául és németül is, így hát karrierje elején a volt brit miniszterelnök, a baptista David Lloyd George alkalmazta külpolitikai asszisztensének. Ukrajnai tudósításai után a Távol-Keletre utazott és 30. életévét épphogy betöltötte, amikor tényfeltáró munkássága életébe került.

„Hogy vagytok?” – kérdeztem pár évvel ezelőtt egy csendes és szorgalmas szilágysági atyámfiaától, aki a gyülekezetünkben vett feleséget és akivel történetesen hazalátogattak. A „Jer és lásd meg!” válasza máig emlékezetes. Talán azért, mert kint a világban a nyilvánosságból való kizárás mind erőteljesebb, és évente újságírók életükkel fizetnek? Vagy az újszövetségi gyönyörű történet kapcsán? A friss tanítvány, Fülöp úgy hirdette meg az igazságot, ahogyan az ellenőrizhető a valóságban. Bizonyásgtétele Nátánaelt ugyan nem győzte meg, de elindította a Krisztussal való találkozás útján. Ugyanakkor a „Jer és lásd!” lehetne a jézusi-közösségek egyik hívó szava.

Szilágysági László

Meghívó Női Csendesnapokra

A TÖRÉKENY NŐ ERŐS ISTENE

Hargita Tábor

2023.
Május 12-14.

Szervezi: Romániai Magyar Baptista Nőszövetség

Jelentkezni lehet: Papp Erzsébetnél
(pelisa74@gmail.com, 0735 501 339), Május 5-ig

Részvételi díj: 250 Ron (kedvezményes ár)

A kereszténység Istene szeretet, ezért tele van irgalommal. Korunk bálványja az önrendelkezés, ezért a jogok szaporodnak. Korunk ezt tanítja: „Jöjjön el az én országom, legyen meg az én akaratom, hiszen csak egyszer élek...” A keresztény ezt imádkozza: „Jöjjön el a Te országod, legyen meg a te akaratod, és hadd legyek részese annak!”

(Szabados Ádám)

”

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605